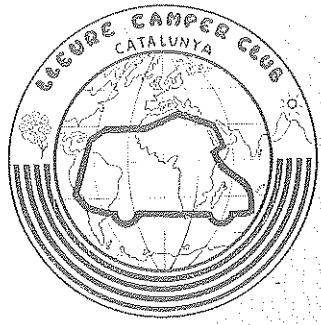

LLEURE CAMPER CLUB -CATALUNYA-

BUTLLETÍ INFORMATIU Nº 18

BASSOLS, 15

BARCELONA

Area de Barcelona

LAIKA

FLORENCE

- Gran exposición de remolques convertibles, caravanas y autocaravanas
- Amplio mercado de ocasión
- Servicio de alquiler de autocaravanas

En el centro de Barcelona

C/ Ausias March, 121
08013 BARCELONA
Tel (93) 246 20 51 y 231 87 10
Fax (93) 232 50 60

FFB

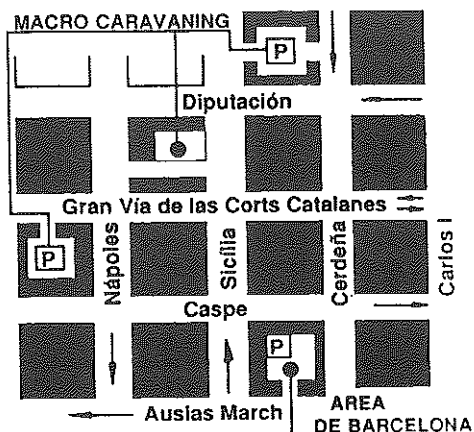
CI WILK

GRAN DUCA

AMPLIA GAMA DE SERVICIOS

- Mercado de ocasión
- Taller de reparación
- Alquiler de Autocaravanas
- Reparación de avances, tiendas y tapicería
- Legalizaciones

SUMARI

Editorial.....	<u>Pàg.</u> <u>5</u>
Assemblea general ordinària	6
Proposta de reforma dels estatuts.....	7
Informes de secretaria.....	7
El caravaning informa.....	8
Control d'acampades a lleida.....	8
El per què't del lleure't.....	9
Activitats.....	10
Convocatoria assemblea extraordinaria.....	10
Trobada amb el "Camping Car Club Sud".....	11
Perill de congelacio a la muntanya.....	12/13
El foc crema.....	14
Sortida a Font Romeu.....	14
Carnaval 91.....	15
El WASA (2ª Part).....	16/17
La mediterrània esta de dol.....	18
Trobada a Fontmartina.....	19
El cap de setmana.....	20
Viatge a Jordania.....	21/22

BUTLLETÍ INFORMATIU Nº 18 - 1er. QUATRIMESTRE 1.991.

Redacció:

LLEURE CAMPER CLUB - CATALUNYA -
C/ BASSOLS Nº 15 (Entre XIFRE I ROSENT)
Tn.: 232-88-04 (Dijous de 2/4 de 9 a 2/4 de 10 vespre)
08026 - BARCELONA -

CIF: G58325846

EDITORIAL

Amics:

En aquest primer butlletí amb resum d'activitats de 1.991, hem de fer constar dos fets molt importants per la vida del nostre club.

Sense que ningú s'ho esperés s'ha produït en l'última Assemblea General Ordinària canvi en la junta del club, renovant-se gairebé tota.

En una altra ressenya d'aquest butlletí ja s'explica com va anar tot. Esperem que nosaltres, la nova Junta, sabrem dur el timó del nostre club, igual com ho va saber fer la junta anterior amb el seu president al cap davant.

Públicament vol agrair aquesta junta al president, Sr. Canut, la feina feta durant aquests set anys de presidència, que amb el seu estil personal, ha sabut deixar empremta en la història del club i a nosaltres, ens ha abonat el camí, facilitant-nos la tasca de tirar endavant el club.

El segon fet important per la història del club, és la trobada amb el Camping-Car Club Sud a la localitat francesa de Port Vendres. És la primera vegada que el nostre club pot relacionar-se amb un altre club de les mateixes característiques. La trobada, perfectament preparada pel club francès, fou un èxit en tots els sentits.

No es va poder avisar amb el full mensual, en aquesta ocasió, ja que no hi havia temps de fer el full, en viar, respondre i nosaltres avisar a França. Vàrem pensar, i gairebé estàva decidit, de desistir en la mateixa, però, en donar la casualitat d'haver-hi una nombrosa trobada, la de Fontmartina, i als quatre dies exactament l'Assemblea anual, actes tots dos molt importants per poder contactar amb els socis, decidírem tirar-la endavant.

Com podeu veure, les trobades fetes aquest any han estat en quant a assistència molt nombroses, fora de la de Font Romeu que, com que el temps no acompanyava gaire, la participació va ser reduïda.

La de Fontmartina, un altre èxit d'assistència i de participació en el Foc de Camp, ja que gairebé algun membre de totes les famílies assis- tents, hi prengué part.

L'assistència de socis a l'Assemblea General no fou massa nombrosa. Ens hagués agradat que ho fos més.

A l'Assemblea, a més de renovar-se la Junta, s'acordà convocar-n'hi una extraordinària per reformar els estatuts, donant igualtat d'atribucions als dos membres de la parella que formen l'unitat familiar. Com per tradició al nostre país, s'acostuma a inscriure l'home a tot arreu, les dones quedaven en segon terme. D'aquesta manera la dona passa a tenir igualtat de dret dins el Club a tots els efectes. Amb l'adopció d'aquesta mesura creiem que el nostre club passa a ser una de les entitats més progressistes de tot l'Estat.

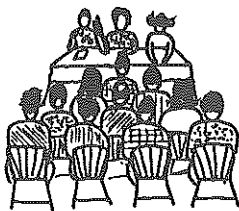
La nova Junta del Club en la seva primera reunió va agafar amb empena la promoció de trobades, ens agradaria que la participació fos tan nombrosa que fins i tot haguéssim de donar dues opcions el dia de trobada oficial. Som conscients, però, que pòdem veure'ns en algun moment que el nombre de vehicles superi les possibilitats de trobar lloc adient per la realització d'una trobada, per això volem fer una crida a tots els socis que puguin facilitar dades per fer alguna trobada en algun lloc que sigui adient, es posin en contacte amb nosaltres per estudiar els possibilitats.

El Club ja té un gran aparell de T.V. en color i un equip de vídeo, que servirà per les fires i també per passar les nostres cintes de viatges o trobades, com a activitats els dijous.

Si en teniu alguna, de cinta, que vulgueu passar al Club cal que us poseu en contacte amb la vocal d'activitats per programar-la un dijous al vespre.

Res més, amb les ganes de fer del LLEURE CAMPER CLUB CATALUNYA un gran Club, i demanant el recolzament de tots els socis per portar a terme aquesta tasca, aprofitem per presen- tar-nos i oferir-nos en aquest primer contacte.

LA JUNTA.

L'ASSEMBLEA GENERAL ORDINÀRIA.

El 14 de març, i a 2/4 de nou del vespre en segona convocatòria, es celebrà al local social l'Assemblea General Ordinària de l'any 1.991, per tancar l'any 1.990 tal com manen els estatuts.

L'assistència fou aproximadament d'una tercera part dels socis del club.

El president obrí l'assemblea donant la paraula al secretari, que donà lectura de l'acta de l'Assemblea ordinària de l'any passat, que s'aprovà per unanimitat.

Seguidament el president feu un parlament en el que donà comptes de l'actuació de la Junta durant l'any i de les activitats desenvolupades pel club durant aquest període.

El tresorer el seguí lliurant comptes a l'assemblea i demanant que es fixés la quota definitiva, abans de presentar presupost per l'any entrant. Així es feu, quedant la quota fixada en la mateixa quantitat que l'any passat. Llavors el tresorer donà uns objectius de pressupost que van deixar-se a mans i criteri de la Junta del club.

Es passà a la renovació de càrrecs i el president prenent la paraula, va demanar que no se'l reelegís ja que creia que després de set anys, era necessària pel club una renovació en el seu càrrec.

Malgrat els raonaments en contra que tots els membres assistents li feren, ell va mantenir la seva posició. Llavors a proposta del mateix president s'elegí com a president el fins ara sot-president, Sr. Giné.

Seguidament i perquè el nou president tingués facilitat en formar l'equip de Junta del club, tots els membres de la Junta, oferiren la dimissió dels seus càrrecs al president electe, ell acceptà aquest detall, i immediatament confirmà en els seus càrrecs al Secretari, Sr. Gallén i al Tresorer Sr. Ilagostera i també als vocals, Sr. Canals i Sr. Grande. Després fou elegit per l'assemblea pel càrrec de vocal el Sr. Pablos.

En veure que els estatuts encotilla ven a moltes senyores que tenien ganes de treballar pel club, i com en tenir la titularitat de soci el marit no podien accedir a cap càrrec, s'acordà fer una reforma dels estatuts donant entrada com a socis als dos membres de la parella amb ple dret per a tots dos dins el club.

Aprovada per unanimitat aquesta reforma aperturista tot seguit es cobriren amb caràcter interí, que automàticament quedaran confirmats amb caràcter definitiu, quan quedés aprovada la reforma d'estatuts per l'assemblea extraordinària que es farà proximitat, els càrrecs que faltaven, essent anomenats com a sot-president, la Sra. Isabel Ortuño i com a vocals les Sres. Cabestany, Andrés i Pérez, també fou confirmat per l'assemblea en la tasca que la Junta li encomanà de relacions amb clubs i federacions de l'estranger, el soci Sr. Emili Freixa.

Els precs i preguntes seguiren després aclarint alguns aspectes de la marxa del club que no s'havien entès massa.

Quan ja s'hagué acabat el punt anterior, prengué la paraula el que des de després de l'assemblea seria president i donà les gràcies per la confiança que per unanimitat li donava l'Assemblea, i amb paraules emocionades despedí al fins ara president, Sr. Canut, agraïnt tot el que havia fet pel club, fent-se resó tota l'assemblea d'aquestes paraules d'agraïment, per la tasca feta durant els set anys i mig de vida del club.

Després d'aquest parlament, i com a acte de cloenda de la seva presidència, el Sr. Canut donà les gràcies per aquestes manifestacions vers la seva persona, i dona per acabada l'assemblea.

LLEURE CAMPER CLUB -CATALUNYA-

CARACTERÍSTIQUES DE LA REFORMA DELS - ESTATUTS QUE ES PROPOSA A L'ASSEMBLEA EXTRAORDINÀRIA.

La reforma dels estatuts del club - consisteix en afegir a l'article 6è - què ja té un apartat "a" i un apartat "b", un tercer apartat "c" i un quart "d" amb el següent text.

c. - El membre de la parella que formi unitat familiar amb el soci i que estigui inscrita en els registres - del club, tindrà els mateixos drets i obligacions que el soci numerari i a tots els efectes.

d. - La cuota anual al club seguirà abonant-se per unitat familiar.

Article 6è actual

Per gaudir del caràcter de membre de l'Associació "LLEURE CAMPER CLUB CATALUNYA" com a soci numerari es necessita.

a. - Tenir complerta la majoria d'edat, gaudir de bona conducta i amb capacitat legal d'obrar.

b. - Posseir una autocaravana, càmping o altre vehicle similar. En el cas de no tenir en possessió algun d'aquests medis d'acampada, tenir el propòsit de practicar l'activitat d'autocaravaning.

LA NOVA JUNTA DEL LLEURE CAMPER CLUB CATALUNYA.

President

Sr. JOAN Mª GINÉ I FALCÓ

Sot-president

Sra. ISABEL ORTUÑO

Secretari

Sr. JOAQUIM GALLÉN

Tresorer

Sr. CARLES LLAGOSTERA

Vocalies

Sr. JOSEP CANALS

- Butlletí

Sra. DOLORS CABESTANY

- Relacions Públiques

Sr. VICENS GRANDE

- Equipaments i Projectes

Sra. CARMÉ ANDRÉS.

- Trobades i Activitats

Sr. PERE PABLOS

- Biblioteca i Material

Sra. Mª CARMÉ PÉREZ

- Relacions Internes.

Adjunta a Secretaria.

NOTA IMPORTANT PER A TOTS ELS SOCIS.

- A la secretaria del club tenim a la vostra disposició, sense cap càrrec, el carnet internacional de la FICC (Federació Internacional de Càmping i Caravaning), el podeu passar a recollir tots els dijous - en hores de club. Aquest document - supleix a qualsevol altre en tots els càmpings del nostre estat i de tots els països occidentals.

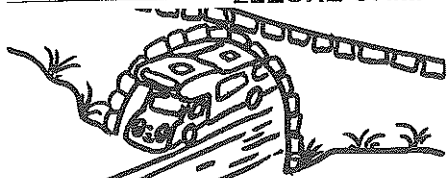
- Pels que sou de Barcelona i esteu interessats en tancar el càmping o autocaravana en pàrquing cobert i en zona cèntrica de Barcelona, tenim una oferta molt interessant d'un pàrquing per ocupar d'immediat. Passeu també un dijous pel club i us donarem l'adreça.

- El banc ens ha retornat alguns rebuts. Si no teniu el carnet-rebut de l'any 91 veniu un dijous al club i parlem amb el tresorer. Si feu algun canvi de banc, feu-nos saber la nova domiciliació bancària.

Els horaris del club seguiran essent els mateixos, tots els dijous - menys quan caigui en festa i vigília de festa i tampoc durant els mesos de vacances de juliol i d'agost.

De 2/4 de 9 a 2/4 de 10 del vespre al carrer Bassols n° 15, Tn. 232 - 88 - 04. (entre Xifré i Rogent).

Aquest dia i en aquest horari troba reu secretaria oberta i a la disposició dels socis i simpatitzants.

EL CARAVANING INFORMA.

Com a membres de la FECC (Federación Española de Camping y Caravaning) que som, volem donar també publicitat a la nota que GREMCAR (Gremi de comerciants de Caravaning de Catalunya), va fer publicar el mes de febrer a tots els mitjans de difusió.

Com a usuaris del sector coneixem i patim a fons el problema, i constatem que la resposta que esdemana de les nostres autoritats, encara no ha arribat.

En el butlletí anterior ja va sortir un article respecte al problema de fons (llegiu: "On dormiran les nostres autocaravanes?"). En aquest volem adherir-nos, no sols com a afiliats a una federació, sinó com a club independent, en la denúncia que la nota fa, demanant una normativa, que a nosaltres ens agradaria s'estengués, no sols a les activitats comercials del constructor, sinó també a regular una normativa per l'usuari. Però... ¡alerta! aquestes normatives no han de ser imposades, cal que siguin consensuades amb el sector de venedors les comercials i amb els clubs d'usuaris legalment constituïts les que afectin aquest col·lectiu, ja que de moment, cada Alcalde i el que és més trist, cada persona que porta un uniforme imposa la seva, encara que sigui un cobrador d'aparcaments.

"EL CARAVANING INFORMA"

"El sector del Caravàning sofreix greument el desconeixement de la seva activitat i de la seva real importància econòmica, donada la falta de negociació competent, tant a nivell municipal com autonòmic, per resoldre la inexistència de normativa urbanística que reguli adequadament la seva ubicació com a empreses de servei i manteniment del turisme nacional i estranger, primera font d'ingressos de l'economia de tot el país.

Davant aquesta anòmla situació, el sector empresarial, representat per les associacions AFACAT (Associació Espanyola de Fabricants de Caravanes, remolcs, avanços, tendes i accessoris), ASEI CAR (Associació Espanyola d'Importadors de Caravàning), FEECCAR (Federació Espanyola d'Empresaris del Comerç del Caravàning) i FEECC (Federació Espanyola del Camping i el Caravàning) recolzen els legítims interessos defensats per GREMCAR (Gremi de Comerciants de Caravàning de Catalunya) i, no cal dir, l'entitat ICAC (Intersectorial del Camping i Caravàning) on estan enquadrats els usuaris del sector.

Voler ignorar un sector d'imparable realitat arreu del món occidental, en continu creixement a Catalunya i a les portes de l'any olímpic, només aconseguirà frenar el turisme i la nostra imatge de país en progrés democràtic.

El sector reclama una normativa urbanística concreta que faci possible una seguretat jurídica per a les seves activitats i l'important pes específic econòmic i social que representa".

CONTROL D'ACAMPADES A LLEIDA.

De qualsevol norma sobre acampades ens agrada fer-ne ressò.

Els mitjans informatius van publicar a primers de març, que la Generalitat es proposava controlar a les terres de Lleida, les acampades, prohibint les il·legals, i a tal efecte volia coordinar els mossos d'esquadra, els vigilants forestals i la guardia civil, i que volia començar durant les vacances de Setmana Santa com a prova pilot.

Això ho havien decidit en una reunió, el delegat del Govern de la Generalitat a Lleida, el delegat territorial de Comerç Consum i Turisme, el president de l'Associació de Camping de Lleida, el president del Consell Comarcal del Pallars Sobirà com a zona més afectada i representants de la Federació d'Hotelleria, segons diu la nota de premsa.

Hi trobem a faltar els represen -
tants dels usuaris, que en aquest -
cas, haurien d'ésser els clubs de -
càmping, caravanning i autocaravand.

Per altra part no acabem d'entendre
que hi feien els "representants de
la Federació d'Hoteleria" en aques-
ta reunió.

De tota manera agraïm l'objectiu de
la mateixa, que era prohibir l'es -
pectacle degradant a més de peri -
llós per a la salut pública, comen -
çant per la dels mateixos que ho -
practiquen, d'aquests càmpings sal -
vatges que s'installen a la vora dels -
rius i que no es mouen durant tota -
la temporada estival.

Una crescuda del riu per una falla -
da en les comportes de la presa de -
més amunt pot comportar una catàs -
trofe en vides humanes que seria im -
portable a l'Administració per ha -
ver consentit aquest assentament il -
legal.

L'actuació de l'autoritat es fa d'a -
cord amb la normativa que va redac -
tar el govern de la Generalitat -
l'any 1982, en què la llei diferen -
cia l'acampada lliure de l'illegal.

EL PER QUÈ'T DEL LLEURE'T.

¿I per què? La neteja interior.

Tal i com deiem en l'article ante -
rior, els elements i materies am -
bients així com atmosfèrics, tant
de l'estiu com de l'hivern, poden a -
fectar l'interior de l'habitable en
forma de pols, sorra, sal i humitat.

Cal doncs netejar l'interior amb un
aspirador, de totes les impureses -
dipositades en el terra, interior -
d'armaris, cortines i tapisseries, -
així com fregar amb un drap humit -
els mobles i el sostre, tant si són
de fusta com plastificats.

No oblidem que aquests habitatges -
són com una casa quan roman tancada
un cert temps, la casa comença a -
caure, en les autocaravanes passa -
el mateix, les condensacions fan hu -
mitat, les humitats creen fongs, ma -
les olors i ajuden a que les coles -
perdin les seves propietats, en -
tots els casos caldrà comprovar pre -
ment el dit per les parets i el sos -
tre, si aquest cedeix, si es així, -
tenim una entrada d'humitat general -
ment exterior.

L'acampada lliure és permesa sempre
que no s'ocupi durant més de quatre
nits seguides un terreny i que a -
quest estigui a més d'un quilòmetre
d'una població i que hi hagi més de
250 metres entre dues tendes.

Això permet desenvolupar l'acampada
d'alta muntanya, i de l'excursionis -
me, i no sols desenvolupar sino afa -
vorir aquest tipus de pràctica es -
portiva. I vol prohibir l'estada se -
dentària durant tot l'estiu en un -
indret sense serveis, per no tenir -
que pagar un càmping.

Aprovem plenament aquesta mesura. -
El que ja no ens sembla bé és que:-

- 1er. En prendre decisions no hi ha -
gi representants dels usuaris.
- 2on. Que a l'autocaravanisme se li -
vulgui aplicar lleis fetes per
a les tendes de campanya.
- 3er. Que les autoritats que han de -
fer complir les lleis les des -
coneguin.
- 4art. Que no hi hagi interès per -
part de l'administració per -
fer una normativa única que re -
guli tots els casos per saber -
clarament a què ens hem d'ate -
nir.

Les autocaravanes s'han d'habitar, -
és l'exemple de la casa, el greix -
que genera la transpiració dels nos -
tres cosos, és el que ajuda a la se -
va conservació i a més ens farà gau -
dir de moments i llocs maravillosos.

¿I per què?

Perquè si no és així, és que us a -
grada una altra forma de viure.

ACTIVITATS

PROGRAMA D'ACTIVITATS DEL LLEURE CÀMPER CLUB CATALUNYA PEL SEGON QU- TRIMESTRE DE 1.991.

MAIG

Dissabte 11 i Diumenge 12.-

Trobada a la comarca del Baix Camp. A CAMBRILS.
Cada any és costum que quan comença la primavera tinguem un primer contacte amb la platja. Aquest any hem triat Cambrils.

Dissabte 18, Diumenge 19 i... els -
que puguin també dilluns 20.-

Trobada a la comarca del Ripollès. A RIPOLL.
Aquesta localitat celebra un cop a l'any la FESTA DE LA LLANA. Anirem a conèixer aquesta antiga festa que ja fa anys l'Ajuntament de Ripoll està potenciant amb diferents actes.

Dijous 30.-

Activitat a la Seu del Club. Projectió de vídeos sobre la trobada del mes de Juny. "La TRANSSEGRE-91". Els vídeos són filmacions d'edicions anteriors.

JUNY

Dissabte dia 8 i Diumenge dia 9.-

Trobada a la comarca de la Noguera: A CAMARASA.
Amb motiu de la simpàtica baixada del riu Segre, "LA TRANSSEGRE-91".

Dijous 13.-

Assemblea Extraordinària. A la seu del club.

JULIOL I AGOST

Com tots els anys, els mesos de Juliol i d'Agost, temps de vacances, no hi hauran activitats.

ASSEMBLEA EXTRAORDINÀRIA

CONVOCATÒRIA

El president del LLEURE CAMPER CLUB - CATALUNYA, convoca a tots els socis a l'ASSEMBLEA EXTRAORDINÀRIA que es farà el dijous, - dia 13 de Juny de 1.991 a l'estatge social del Club, carrer Basols nº 15, a 2/4 de 9 del vespre en primera convocatòria i a les 9 del vespre del mateix dia en segona convocatòria sota el següent:

ORDRE DEL DIA:

- Reforma dels estatuts.
- Confirmació de càrrecs de Junta.
- Nomenament de Soci d'Honor al Sr.Enric Canut i Noguera.

EL PRESIDENT.

El soci sotasignat del LLEURE CAMPER CLUB - CATALUNYA - En/na..... al no poder assistir a l'Assemblea Extraordinària del 13.6.1991., anomena representant seu amb veu i vot, al soci de la mateixa entitat, Sr/Sra.....

SIGNATURA.

NOTA: Cap soci pot portar més de 3 representacions.

PORT-VENDRES

TROBADA DEL MES D'ABRIL: PORT VEN - DRES.

Davant l'ofertament del Càmping Car - Club Sud de la ciutat francesa de To - losa, i aprofitant la invitació que - ens feren d'assistir a la trobada - que ells ja tenien programada a Port Vendres, a corre-cuita organitzarem - la nostra illusionats de trobar-nos - amb un altre club com el nostre.

Hem de demanar perdó per no haver po - gut enviar l'avis de trobada oficial que sempre s'envia a tots els socis, aquesta és la primera vegada que pas - sa, però la rapidesa en què havíem - de donar resposta amb el nombre d'as - sistents al club francès, no donava - temps de fer l'avis habitual.

Tenint en compte que l'assistència a la trobada de Fontmartina era nombro - sa, que ja s'havia anunciat a l'últi - m butlletí i que el dijous següent hi havia l'Assemblea General Ordinà - ria Anual del Club, i que es podia - contactar amb gran part dels socis, - especialment per la importància d'a - quest últim acte, es va decidir ti - rar endavant aquesta trobada sense - fer la citació mensual.

El divendres dia 12 a últimes hores - del vespre vàrem anar arribant a l'à - rea de servei de l'autopista de la - Porta Catalana, a la Jonquera, prop - la frontera. El dissabte dia 13 a - 2/4 de 10 del matí sortíem en carava - na en direcció a Port Vendres.

En arribar-hi després de conèixer - els companys francesos, vàrem fer la - inscripció i amb el dinar i la sobre taula, cada un com va voler, se'ns fe - ren 2/4 de 3 hore en què un "treno - turístic" per carretera ens va por - tar fins la torre de Madeloc la part més alta de la zona per admirar la - vista de tot l'entorn.

De tornada una parada per tastar i - comprar vi de Banyuls.

El dissabte a la tarda en arribar - d'aquest passeig va tenir lloc un ac - te protocolari amb el representant - de l'Ajuntament de Port Vendres, do - nant-nos la benvinguda als dos Clubs i amb parlaments del representant - del consistori, del president del - club francès, i del Sr.Freixa en re - presentació del nostre club. Seguí - un aperitiu.

Després a peu ens vàrem traslladar a un restaurant vora del càmping per - sopar en germanor tots dos clubs ple - gats. A continuació del sopar va tan - car la vetllada un animat ball en un local proper al restaurant.

El diumenge es van fer 2 torns per - fer una passejada per la badia en - vaixell. A les 9 sortia el primer. - Amb la mar força tranquil·la i des de vora la costa vàrem poder admirar el cap Bear i totes les fortificacions - que fa anys protegien aquell entorn. Des de Banyuls fins passat Cotlliú - re per veure la llarga platja trans - corregué el passeig.

Els components del segon torn del - vaixell fins i tot foren acompanyats per un dofí que volgué afegir-se al - passeig.

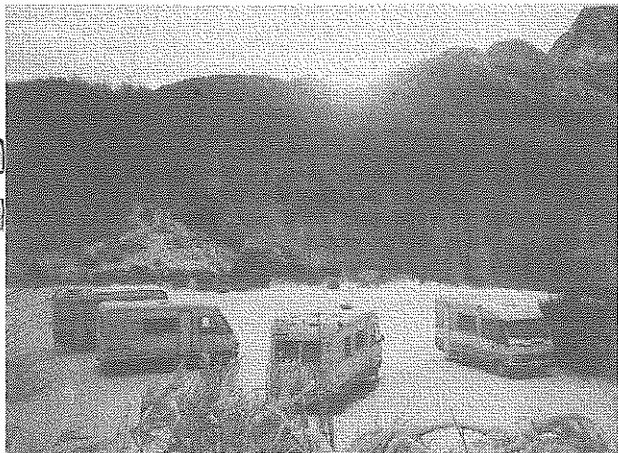
Un altre acte protocolari començà a - 2/4 d'1, aquesta vegada entre els - dos clubs. Un present de vi commemo - ratiu del bicentenari de la Revolu - ció Francesa i una bandera-ensenya - del club francès van ser oferts al - nostre club pel president del club - francès. El nostre president va ofe - rir al club francès, un plafó de fus - ta amb l'escut del nostre club en cè - ràmica, i una placa gravada amb una - inscripció que desitjava una llarga - amistat entre els dos clubs.

Abans s'havia obsequiat a cada soci - del club francès assistent a la tro - bada, amb un exemplar de l'últim bu - tletí i una enganxina del nostre - club. El club francès també corres - pongué amb aquest detall per nosal - tres.

Al principi, la part del cos afectada està freda, summament pàl·lida i té molt poca sensibilitat. És probable que en un primer moment aparegui una sensació de formigueig, però finalment quedarà insensible.

En una segona etapa, si l'exposició al fred continua, la pell es cobreix de taques, una espècie de butllofes-

de color blavós o morat: els teixits ja comencen a necrosar-se: s'estan morint. Si el trastorn progressa, la pell continua enfosquint-se, es va endurint, i forma una espècie de closca de teixit necrosat. Si la situació no se soluciona, les lesions s'extenen als teixits més interns i poden arribar, en els casos més extrems, fins a l'os.

(...). També s'ha de saber què és el que no s'ha de fer: no s'han de fer massatges ni colpejar la part lesionada, com erròniament es fa; els teixits són fràgils i aquesta actuació pot destruir-los. En especial, no s'han d'aplicar massatges de neu - u na altra creença lamentable -, però en aquest cas, s'està refredant i humitejant la pell, cosa que resulta encara més perjudicial.

Les mesures a prendre han de tendir a escalfar la part afectada, progressivament i adequadament, per restituir la circulació sanguínia sense lesionar els teixits. Per això, si bé l'ideal és aplicar el tractament tan aviat com sigui possible, no s'ha de fer en condicions inadequades perquè es podria empitjorar encara més la situació.

Si la congelació afecta els peus, no convé treure el calçat fins a arribar a un refugi, ja que en treure'l es podrien lesionar els debilitats teixits i després podria ser impossible tornar-lo a posar.

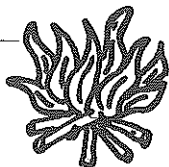
Perquè rebi calor, la part lesionada pot posar-se directament en contacte amb el cos, ja sigui el propi -collocant les mans a les axilles-, o bé en el d'un company. Aquesta és una mesura provisional perquè s'ha d'acudir aviat a un lloc on pugui procedir-se a un tractament més idoni, com per exemple a un refugi de muntanya.

Ja en lloc segur s'ha d'actuar amb prudència, en especial a l'hora d'intentar escalfar la zona lesionada; si s'aplica massa calor directe la situació pot agreujar-se perquè els vasos sanguinis es dilatarien bruscament i, com que els teixits estan tan dèbils, podrien rebentar-se. A més, hi ha un altre inconvenient: com que la zona està insensible, el mateix afectat pot no advertir que s'està cremant. Per això no s'ha de posar un peu congelat al costat del foc.

El procediment més adequat per escalfar la zona lesionada es submergir-la en aigua tèbia, augmentant la temperatura progressivament. Caldrà augmentar la temperatura poc a poc, sense que arribi a estar molt calenta. El millor és comprovar, amb un termòmetre que no passa de 40 o 42°C.

Si els teixits han resistit, la pell tornarà en envermellir-se i la temperatura es normalitzarà.(...)"

¡COMPTE! EL FOC CREMA.

Volem aportar el nostre gra de sorra, als esforços que es fan des dels nostres institucions, per evitar els incendis forestals a Catalunya.

La normativa especial de la Generalitat sobre prevenció d'incendis, aprovada el 28 de Març de 1988, en que prohibeix encendre foc per a qualsevol tipus d'activitat, sigui quina sigui la seva finalitat, a tots els terrenys forestals de Catalunya i en una franja de 400 metres al seu voltant estiguin o no poblats d'espècies arbòries, ja s'ha començat a aplicar aquest any.

Des del dia 15 d'abril i fins el 15 d'octubre és d'obligat compliment per a tothom en tot el territori català.

Les multes per incompliment d'aquesta normativa van de les 50.000 a les 500.000 ptes. I es considera de lícite l'encendre foc de manera intencionada. L'audiència ja ha dictat sentències d'empresonament per als piròmans.

L'autorització d'encendre foc en casos excepcionals, està reservada al departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de moment i posteriorment per transferència al de nova creació de Medi Ambient.

SORTIDA A FONT ROMEU

Els dies 26 i 27 de Gener, vàrem trobar-nos 11 vehicles a Font Romeu, per gaudir de la neu i del paisatge que l'entorn muntanyenc sempre ens depara.

El dissabte 26, els practicants d'esquí de pista el dedicaren a aquesta activitat, altres a l'esquí de fons, els més petits, al "Culen Bajen" i els que no esquiiaven, el dedicaren a caminar, prendre el sol o fer una escapada amb el telecable fins el poble per fer alguna que altra compra.

La legislació prohibeix clarament en aquest període, fer cap foc en rostolls, pastures, marges, etc. i pel que a nosaltres afecta no es poden realitzar focs d'esbarjo, excepte si es fan amb fogons de gas.

Tampoc és permès llençar objectes encensos, abocar escombraries i restes de qualsevol mena que puguin ser causa de l'inici d'un foc, i llençar coets, globus, o altres objectes incendiaris.

Segons el Departament d'Agricultura de la Generalitat, el 33 per cent dels focs produïts a Catalunya ho són per negligència, seguits pels provocats que en són el 23 per cent.

Tenint en compte que el 56 per cent de la superfície de Catalunya és bosc i terreny forestal, veiem la importància en el compliment d'aquesta llei, per protegir la flora i la fauna del nostre país.

Hem de procurar aquest any baixar el nombre d'hectàrees cremades que l'any passat va experimentar una forta reducció en comparació amb l'any anterior.

Nombre d'hectàrees anuals cremades a Catalunya.

1.987.....	1.212
1.988.....	945
1.989.....	1.245
1.990.....	610

El diumenge 27, tement les aglomeracions de trànsit que es podien formar per sortir a migdia per sortir de l'estació en hora punta, vàrem decidir sortir a migdia per dinar plegats al costat del llac de Puigcerdà. El lloc un pla molt bonic proposat pels "Canut" on el sol fou magnífic, amb la companyia dels cignes que habiten el llac i que es trobava gelat.

TROBADA DEL MES DE FEBRER: CARNAVAL A PREIXANA.

Per celebrar el carnaval aquest any, varem voler repetir la concentració al mateix lloc que el celebrarem - l'any passat, ja que no sempre és fàcil aconseguir una gran esplanada, vora d'un restaurant que per un - preu raonable sigui tot per nosal - tres.

El divendres al vespre uns quants - ja anaren a dormir a l'esplanada de l'Ermita de Montalbà al poblet de - Preixana, a la comarca de l'Urgell.

El dissabte dia 9 al matí fou un - dia de tranquil·litat ja que l'acte - no era convocat fins al vespre, en - tre anar al poble a fer les últimes compres, i fer alguna caminada per - l'entorn passà el matí.

Dinar tard, tertúlia, cafè i anar - saludant als que anaven arribant - passà la tarda.

Quan es començà a fer fosc, amb els vehicles anàrem cap a Bellpuig per situar-nos a l'aparcament del res - taurant, i en aquest lloc tothom es - tancà a "casa seva" per preparar la seva disfressa.

A l'hora assenyalada, tots ens anà - rem concentrant al restaurant. El - sopar fou esplèndid i després comen - çà el ball, a meitat es concediren - els premis a les millors disfresses per votació de tots els empleats - del restaurant.

Els premis foren guanyats per una - delicada parella de ballarines de - ballet clàssic, formada per dos sen - yors "pesos pesats" que amb les se - ves danses encisaren els assistents, aquest fou el premi d'homes.

El premi a les senyores fou guanyat per un poderós pollastre, ben em - plo - mat i encrestat, que bellugant les - seves plomes ballà la dansa que li - feu guanyar el premi, amb l'egili - tat, la destresa i l'harmonia de la dama que ocupava la disfressa, però - també amb la mobilitat de l'amo del galliner.

Fora de concurs fou presentada una - disfressa molt original. Una autocar - ravana. Si, si, una autocaravana fe - ta a escala, amb llums i tot, que tam - bé va voler evolucionar al so de la música essent la sorpresa de la nit de festa.

Un conjunt contractat per aquest oc - cas posà la música adient a la vet - llada que durà fins entrada la mati - nada.

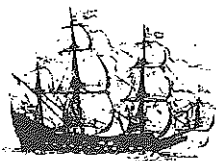
Després i en acabar el ball, traslladarem els vehicles altre cop a l'esplanada de l'ermita de Montalbà.

Una tranquil·la nit ens va treure el cansament del ball, i ja quan era ben avançat el matí, ens anàrem aixecant per participar en una gran foguera, que amb els deguts permisos varem fer al centre de l'esplanada, primer ens va servir per escalfar-nos i després el seu llit de brases serví per fer la carn a la brasa.

Amb el dinar, el cafè i l'agradable xerrada de sobretaula, s'acabà aquest diumenge de carnaval d'aquest any.

WASA

EL VASA (segona part)

Després de tres-cents anys d'estar submergit, l'enginyer Anders Franzen de 38 anys, un dels més eminents experts suecs en la història de les guerres navals dels segles XVI i XVII, després de molts intents de recerca, el 25 d'agost de 1956 amb la seva sonda de fabricació casolana que duia un tub de tall a l'extrem inferior, li va quedar enganxada i va sortir un tros de rostre ennegrit.

La posterior immersió del bus, va ratificar la troballa del VASA, gairebé intacte.

Al mar Bàltic no existeix el "Tare-do Navalís" petit mollusc menjador de fusta, per això els vaixells es conserven intactes durant segles.

El rescat es feu passant gruixuts cables sota el casc, subjectes a pontons plens d'aigua i submergits, que, en buidar-se bombejant l'aigua aixecaren el buc i el tragueren fora de l'aigua. Això succeí el 24 d'abril de 1961 després de 333 anys d'immersió.

Disset anys duraren els treballs de restauració. S'hagué d'evaporar 1 quilo i mig d'aigua de cada quilo de fusta, alhora que rebia un tractament de "PEG" per evitar l'arronsament i l'esquerdament de la fusta.

Allò que ens explicà el VASA.

LA TRIPULACIÓ: La gran quantitat de persones que necessitava era un problema. Un de cada deu tripulants era del servei militar de lleua. Sou dolent, mal menjats i els perills de la mar i del combat, feia difícil reclutar tripulació. El mariner gastava el sou de 6 mesos en el vestit de milícia, que era únic i calia que fos resistent i escalfés ja que les condicions climàtiques eren extremes en quant a fred i humitat.

La vida del mariner, si no estava - de guardia era assegut sobre el seu begul cosint o apedaçant el seu vestit, menjant o dormint i això es feia a la coberta de la bateria, a les fosques gairebé i enmig de 400-homes amuntegats.

La vida dels oficials era diferent, cabines, taules, bancs decorats, etc.

L'ALIMENTACIÓ: Farinetes d'ordi, -

mongetes seques, carn salada, peix-sec o salat. La vaixella, plats de fusta o terrissa, els coberts, cu-llera de fusta, els dits i el pun-yal que tothom portava.

La falta de menjar fresc feia patir l'escorbut.

La cuina era al fons del buc feta - de totxos, el Vasa no tenia xeme-neia, el fum sortia per on podia.

La racció de cervesa per home era - de 3 litres/dia.

LA SANITAT: El risc de mort d'epidè-mia era superior al de mort en com-bat.

El barber era l'infermer, ho inten-tava curar tot amb lavatives, vomitius, sangries i algun remei vege-tal.

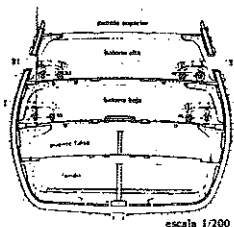
EL COMBAT NAVAL: Els estris trobats al VASA, per estrenar, permeten - l'estudi amb perfecció del que po-dia ser un combat naval, que acostu-mava a acabar en l'abordatge, si no s'aconseguia abans enfonsar el vai-xell enemic.

S'encoratjava abans la tripulació - amb gran quantitat de cervesa. Els fusters preparaven fusta per tapar forats fets pels projectils enemics. El barber esmolava els estris per - si calia amputar algun membre. Les-vels es mullaven, la coberta de ba-teria s'inundava amb 10 cms. d'ai-gua. Els tripulants es posaven al - servei dels canons, s'acumulaven - projectils. La pólvora perquè no es mullés calia anar a buscar-la cada-vegada a la santabàrbara.

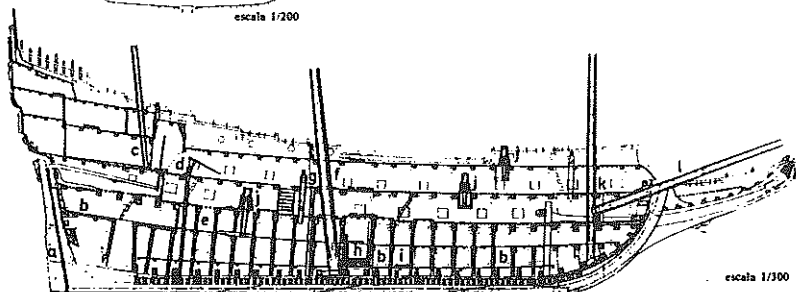
Carregar, apuntar, disparar a l'or-dre del oficial era molt lent. Més-de 10 canonades en una hora era im-possible, ja fos per la lentitud en les feines de càrrega, com per l'es-calfor del canons que calia deixar-refredar.

Aquest gran vaixell i la seva histò-ria estan magníficament compilats - en un museu edificat a pocs metres-del lloc en que es va enfonsar, a - la ciutat de Stockholm. A nosaltres la visita ens va emprar, i va ésser grat perdre's i encorgir-se amb la seva memòria i testimoniatge.

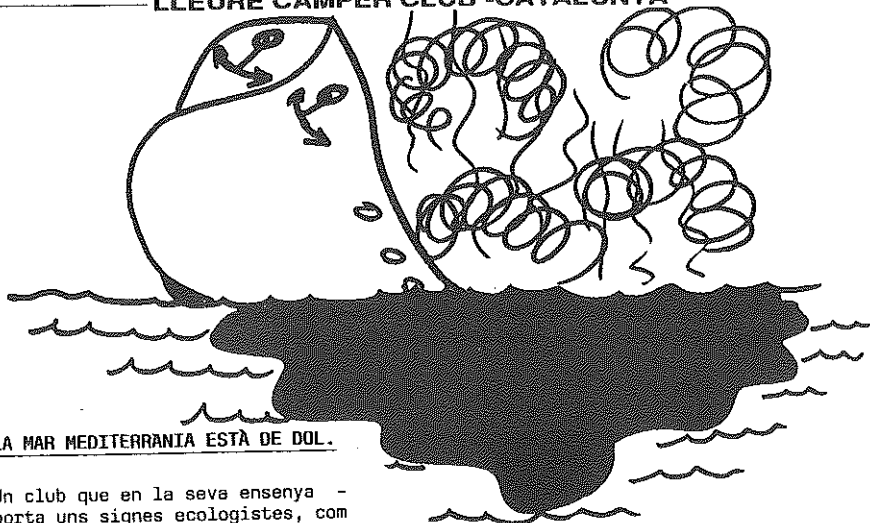
SNOOPY.

escala 1/200

escala 1/300

LA MAR MEDITERRANEA ESTÀ DE DOL.

Un club que en la seva ensenya porta uns signes ecologistes, com el nostre, i que per definició estima i vol conservar la natura, cal que es faci ressó de notícies tan tristes com aquestes.

"El petrolier xipriota Haven que transportava 140.000 tones de petroli, el dijous dia 11 d'abril d'aquest any, va començar a creuar a la badia de Gènova, a pocs centenars de metres de la costa".

Després de quatre dies d'estar cremant i produint-se explosions dins el buc, el dia 14 d'abril, quatre dies després, s'enfonsà.

Pel seu dramatisme volem transcriure el moment de l'enfonsament segons la nota que el diari AVUI del dia 15 publicava.

"APARTEU-VOS"

"L'oficial de ràdio de la Capitania Marítima de Gènova va connectar l'aparell i va alertar a tots els pilots del remolcadors que treballaven a prop del petrolier Haven: "Aparteu-vos, aparteu-vos." L'ordre era curt i precisa. La flotilla de remolcadors que eren al lloc van reaccionar amb celeritat i, en mig d'un campí qui pugui general, van allunyar-se del lloc a tota màquina. Pocs segons després -amb la mateixa rapidesa- amb què van allunyar-se els remolcadors- el buc de la nau xipriota s'alçava uns metres per damunt del nivell de l'aigua en flames -per precipitar-se cap al fons de la badia de Gènova.

Passàven pocs minuts de les vuit del matí. Tot l'esforç fet des de dijous a la tarda pels tècnics i remolcadors del port italià a fi d'evitar que la nau s'enfonsés ha vien fracassat. Des d'ahir l'immens buc del petrolier reposa a seixanta metres de profunditat. A les seves entranyes un carregament de cent mil tones de cru a menaça de rebentar el buc de la nau i tenyir de negre l'aigua més blava del Mediterrani.

Una immensa columna d'un fum negre i espès alerta, a quilòmetres lluny, de la tragèdia que viu la badia de Gènova.(...). L'any passat aquesta costa va rebre la distinció de la bandera blava. Avui tot és fum, foc i una negror espessa que cobreix l'aigua."

El dissabte dia 20 del mateix mes d'abril, la radio, en les seves primeres notícies del matí, ens deia que una revisió feta al vaixell enfonsat, indicava que era buit de petroli.

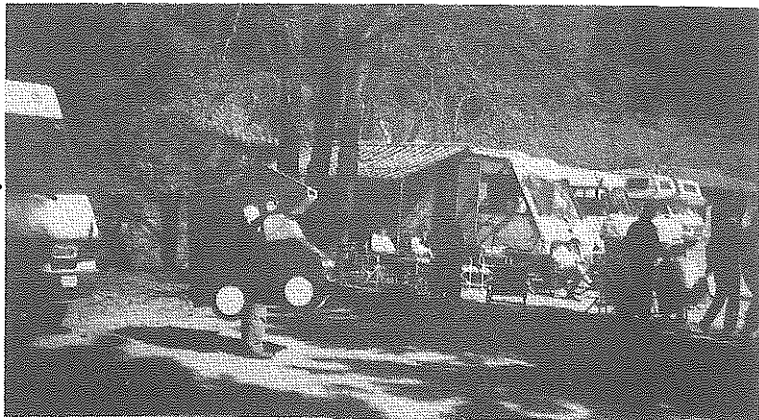
Ningú parla ja de les 100.000 tones que hi havia en el seu interior feia tan sols quatre dies.

Aquesta és l'exposició dels fets.

Nosaltres no volem fer cap comentari.

Creiem que tothom pot fer les seves propies reflexions.

FONT MAR TINA

TROBADA DEL MES DE MARÇ: FONTMARTI-NA.

Una trobada oficial del Club en aquest indret, era una fita que el nostre club tenia en cartera ja feia molt de temps, i és que aquest lloc, és molt significatiu pel nostre Club. Un fred cap de setmana del mes de Novembre, amb gota freda inclosa, un grup de companys que gairebé ni es coneixien, amb els seus vehicles es reuniren en aquest càmping i crearen el que avui es diu LLEURE CAMPER CLUB CATALUNYA.

Aquesta fou la 1ª Trobada del nostre Club i aquell grupet, avui són els socis fundadors, i el que és més important, allò que fa set anys i mig era una simple coneixença entre ells, avui ha derivat en una forta amistat.

Els que aquella freda nit de dissabte de ja fa tants anys, per escalfar-nos mentres xerràvem a l'aire lliure, feiem un cremat i ens anàvem apropant a aquell foc que vàrem encendre per escalfar el rom, ens va fer una gran emoció veure que el fruit d'aquella xerrada era després de set anys i mig aquella esplanada tota plena de vehicles.

El divendres dia 8 de Març, al vespre ja hi dormiren tres autocaravanes, i el dissabte al matí arribà tot el gruix de participants.

A primera hora ja s'organitzà un esmorzar de pagès en un restaurant del proper poblet de Montseny amb seques, arengada i bon vi que ens posà a to de bon matí.

Prendre el sol, quan el feia, dinar tard i fer tertúlia amb els amics, van ocupar la tranquil·la jornada fins que en fer-se fosc va arribar l'hora de la gran festa. Això era l'atracció de la trobada, el gran Foc de Camp.

Aprofitant l'espai ja preparat per aquesta activitat de que disposa el càmping, començaren les actuacions que previamente estudiades per la Ròser i en Josep, varen anar preparant amb els membres de la trobada al llarg de la jornada. L'organització fou perfecta i el Foc de Camp va resultar un èxit. Felicitem als organitzadors.

El diumenge, al matí, ens aixecàrem ja tard i tot vigilant la mainada, que amb les seves bicicletes s'organitzà dins del recinte del càmping pel seu compte, s'anaren formant els grups que preparaven les seves sortides durant les mini-vacances de Setmana Santa que s'apropaven.

Al migdia, la parella Carme-Salva en companyia del seu pare i fills, van voler obsequiar-nos amb un aperitiu per celebrar el bateig de la seva nova autocaravana. D'es d'aquest butlletí els hi desitgem llarga vida per a disfrutar-la.

Després de dinar i de fer sobretaula tot prenent cafè, començà el retorn cap a les llars respectives.

Vint-i-tres autocaravanes van partir en aquesta trobada.

EL CAP DE SETMANA

Que llarga és l'espera
del cap de Setmana.
Quan amb goig s'espera
aixecar la volada.

Ja arriba el divendres,
el nen surt de l'aula,
la mare l'espera i
el pare els embarca.

Ja surten del barri,
llarga és la caravana,
arranquen... s'aturen,
per fi... ja estan en marxa.

Es tard, plovisqueja,
el nen s'endormisca,
la mare vigila,
el pare, pensant, es relaxa.

Van quedant enrera
els setmanals afers que
els han amoinat, i
els han neguitejat.

Per fi s'arriba
al lloc prefixat,
hi són ben rebuts
¡Si, ja ens estan esperant!

El nen es desperta,
pregunta pel Pau,
no, nen, no el despertis
que ja està descansant.

Una gran filera
d'autocaravanes
majestuoses esperen
que el dia comenci.

I afegim la nostra.
El silenci es fa.
Un mos per nosaltres,
I ens posem a descansar.

El dia s'aixeca,
Els ocells els desperten.
S'esvaeixen les bromes.
I el sol els escalfa.

S'obren les finestres,
els nens ja fan gresca,
tothom es prepara
per començar la jornada.

Els motors s'escalfen,
tots han esmorzat,
i la llarga fila
es comença a bellugar.

Després d'una estona
d'admirar l'entorn,
la llarga caravana
arriba al seu lloc.

En plena natura
sobre un altiplà,
una alta arbreda
els acollirà.

Els motors s'aturen,
ja salten els infants,
els gran decideixen
quin lloc ocuparan.

Aquest no m'agrada,
es que fa pendent,
aquell té més vista,
¡caldrà el paravent!.

Un cop situats
fem plans per l'estada,
i per afinitats,
en surten activitats.

La bicicleta o la petanca,
el passeig o l'excursió,
i per què no
aquella petita reparació.

Tot plegat és per fer
una activitat relaxant,
en contacte amb la natura,
i oblidant-se del treball.

Xerrades amb sobretaula,
mentres vas saborejant,
aquell café comunitari
que tothom vol preparar.

El Foc de Camp arriba
com a última activitat,
exposant les dots artístiques
que petits i grans han preparat.

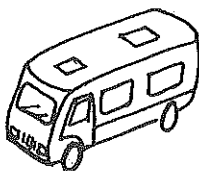
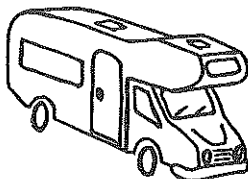
La tranquil·la i fosca nit
amb els estels fent-nos l'ullet,
ens retenen uns instants,
per fer-nos sentir encisats.

El silenci que ens envolta
fora del brogit ciutadà,
envoltats de tots els nostres,
ens porta el repòs desitjat.

L'últim dia de trobada
ens desperta lentament,
una mica de ganduleria,
tampoc va tan malament.

Les últimes activitats
segueixen a l'esmorzar,
i el dinar comunitari,
i posa el punt i final.

Altres cop tothom a bord,
i amb el motor engegat,
desfem el camí marcat,
tornant a la gran ciutat.

Tornem a embarcar a Nuweiba vers a Aqaba, lloc on es troba l'únic càmping de Jordània, per gaudir d'una bona platja. La ruta ens porta a Petra ciutat motiu de tot el viatge, la veritat és que no es pot fer pa-lès en un resum. La ciutat perduda dels Navatens, esculpida en la roca-sorrenca d'infinïtat de colors! Meravel·la de meravelles!.

per arribar a Gerasa (ciutat romana, la més sencera que he vist mai) es-tem a frec de la frontera Síria i em prenem ja el camí de retorn vers Aqaba, per la carretera del desert. El cert és que durant els deu dies d'entrada a Jordània, hem intentat ignorar els problemes que ens voltaven, però en arribar a Aqaba, no hem tingut més remei que viure la realitat, tant que ha perillat la nostra sortida, al bell mitg de l'exòode egipcià, provinent de l'Irak i Kuwait.

Per sort aconseguim embarcar en unes condicions tercermundistes, però malgrat tot, tornem a ésser al Sinaï (Egipte). Decidim gaudir de la calma a parent, disfrutant dels llocs ja coneguts, fins al dia de l'embarcament a Alexandria.

Disfrutem plenament de la punta del Sinaï, en el mar Roig, lloc on es separen el Golf D'Aqaba i el de Suez, el definim com el paradís, Sharm el-Sekh, Ras Muhammad. En aquests llocs, es gaudeix dels corals, peixos de colors, crustacis variats, pau i tranquil·litat i fins i tot, ¡Taurons!. Realment un paradís salvatge, fins quan? ¡Recomanable!.

Fent camí enrera, i després de passar per les fonts del faraó, tornem a creuar el canal de Suez, i directes a El Caire, Camping Sahara Maz, amb l'amic Amer al front, que ja ens coneix de l'any 87 i que ens recorda el pas d'altres membres del nostre club, el cert és que encara que pagant (és el seu negoci) ens soluciona tots els problemes que podem tenir i organitza les visites que volem fer.

Com és lògic, visitem la ciutat, el museu Egipci, i les piràmides de Giza, cosa que trobem bastant més malmesa i bruta que a l'altra volta.

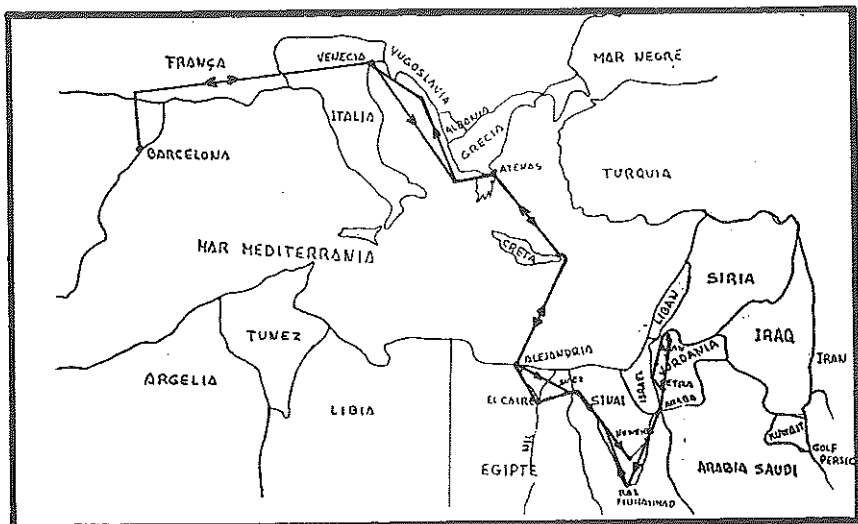
El retorn a casa el fem com a la vinaguda, embarcament a Alexandria, fent les escales i els dies corresponents, per arribar a Venècia i Barcelona.

RESUM.

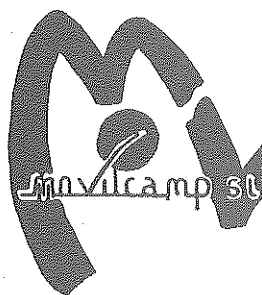
Viatge realment recomanable en època de pau en el lloc, encara que nosaltres no vàrem tenir cap problema, fins a l'intentar sortir de Jordània i motivats per la situació del moment a la zona.

En la biblioteca del club, es troba documentació detallada d'aquest viatge, per a qui pugui estar-ne interessat.

L'any 1987 ja vàrem fer el viatge per tot Egipte, motiu pel que coneixem quasi bé tot l'itinerari fins a fer el pas a Jordània, i les dificultats duaneres, policials i burocràtiques que trobaríem, però malgrat tot, ho tornariem a fer.

elnagh

Per viatjar amb estil

Llacuna, 170 08018 BARCELONA

Telf. 485 19 86